

lovforslaget. Lovforslaget vil medføre tab for typehusproducenterne eller forbrugerne, der har en forhånds aftale med forsikringsselskaber og pensionskasser om at indgå med en tredje prioritering, og der vil opstå 5.000 »sorte« huse, hvis forhånds aftalen bortfalder. I samme periode vil der normalt blive solgt 3-4.000 enfamiliehuse. Men da lovforslaget skaber usikkerhed om finansieringen, betyder det et drastisk fald i salgsantallet og dermed øget arbejdsløshed.

Yderligere vil et fald i antallet af solgte enfamiliehuse betyde øgede midler til forbrug, hvilket er lige det modsatte af, hvad lovforslaget påstås at tilsigte. Ud over typehusproducenter vil andre virksomheder, der har indgået flerårige aftaler, såkaldte rammeaftaler, med forsikringsselskaberne og pensionskasserne om en delfinansiering af deres produktion, være nødsaget til at indskrænke deres virksomhed eller helt lukke, hvilket forøger arbejdsløsheden.

Imidlertid er der en mulighed for, at forsikringsselskaberne og pensionskasserne stadig kan opfylde de lånetilsagn og forhånds aftaler, de har indgået med deres kunder og Nationalbanken.

I aftalen med Nationalbanken er det til ladt at foretage udlån til finansieringsselskaber m. v. ved at yde gældsrevslån mod sikkerhed i pantebreve.

Det vil sige, at alle indgåede aftaler blot videregives til finansieringsselskaberne, der ekspederer sagerne.

Det viser, at det er et Ebberød Bank system, som den socialdemokratiske regering er ekspert i.

I stedet for at skabe nye restriktioner på kapitalmarkedet burde regeringen afskaffe restriktionerne og overlade markedet til de store, velorganiserede kreditgivningsenheder, der på grundlag af en fri konkurrence vil være i stand til at yde den billigst mulige kreditformidling, hvilket den socialdemokratiske regerings misforståede regereri har umuliggjort i dag.

Som eksempler på, at regeringen tilside-

sætter alt for at gennemføre et forslag, der kun kan betyde yderligere omkostninger for forbrugerne, kan nævnes, at et EF-direktiv tilsidesættes, og at boligministerens påstande om, at pensionskasserne og forsikringsselskaberne er årsag til, at der gives forbrugslån, ikke er rigtige, hvilket boligministeren selv bekræfter i svaret på spørgsmål 26.

Et tredje mindretal (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til forkastelse ved 3. behandling.

Mindretallet ønsker at påpege det uheldige i, at pengeinstitutternes udlånsloft ikke er hævet. Dette forhold kombineret med virkningerne af denne lov vil medføre, at de socialt dårligst stillede i en lånesituation vil blive tvunget ud på det grå pengemarked.

Ændringsforslag

Af industriministeren, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af Askjær Jørgensen (FP), Pilgaard Andersen (FP) og Alfred Hansen (DR)):

Ny paragraf

1) Efter § 4 indsættes som ny paragraf:

»§ 01. § 1, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på Statsanstalten for Livsforsikring, jfr. lov nr. 217 af 24. maj 1978.«

2) I § 5, stk. 2, der bliver § 6, stk. 2, indsættes i 1. punktum efter § 1, stk. 1: »jfr. § 5,«.

Bemærkninger

Til nr. 1 og 2

Da det er rimeligt, at der for Statsanstalten for Livsforsikring gælder samme regler som for andre forsikringsselskaber, skal jeg efter aftale med finansministeren foreslå, at lovforslagets anvendelsesområde udvides til også at omfatte denne.

Jytte Andersen (S) Svend Andersen (S) Demnitz (S) Tove Lindbo Larsen (S) fmd.

Lissa Mathiasen (S) Inge Fischer Møller (S) Westh (S) Janne Normann (RV)